

[**Freddy Madsen.**]

Jeg synes, det er meget rimeligt at gøre det, men det er også meget rimeligt at holde fast i, at disse demokratiske rettigheder blev vundet igennem en lang og folkelig kamp og — som det også er understreget — også i høj grad gennem arbejderbevægelsens indsats i dette land.

Det, sagen her drejer sig om, er for det første på en række områder, hvor det demokrati ikke fungerer særlig godt, at få det udviklet og fremfor alt i denne situation at forhindre, at man indskrænker demokratiet på væsentlige områder.

Til slut vil jeg gerne sige til statsministeren, at også for mig er det en overordentlig stor skuffelse, at det eneste, han faktisk har haft at hjælpe sin betrængte undervisningsminister med i denne situation, det er det nonsens, som Finn Ejnar Madsen har bedrevet i bladet Unge Pædagoger om marxistisk pædagogik, og som nu har kørt landet rundt, på trods af at man burde vide, at måske ikke andre end Finn Ejnar Madsen har den opfattelse her i landet. Det har været brugt til dokumentation for en række urigtige påstande. Jeg synes, det er for dårligt, at det eneste, som statsministeren har haft at hænge sine opfattelser på i denne situation i to indlæg her i tinget i dag, det er dette citat.

Flygaard (DR):

Om Vinderupsagen blot den enkelte bemærkning, at jeg ikke synes, den er udtryk for det fornødne frisind. Til tider fornemmer man, at nogle forfalder til at være tilhængere af den oplyste enevælde. Det kan være fristende at argumentere for dette, hvis man har en fornuftig hersker, der vælger fornuftige og dygtige rådgivere, men en sådan garanti gives imidlertid ikke.

Demokrati er ikke nogen nem styreform, men derfor kan man godt foretrække den. Denne debat har bevist, synes jeg, at demokrati ikke er den nemmeste styreform, men ingen af os vil undvære denne. Uden demokrati ingen frihed for mindretal. For folkeskolen og i øvrigt andre uddannelsesområder er der to hensyn, som til tider kan være vanskelige at forene, dels hensynet til ønsket om arbejdsro, så man ikke får den ene ændring efter den anden eller venter på en ændring, dels hensynet til at skolen skal

være og må være en genspejling af det omkringliggende samfund. Lad os ud fra et kritisk, men positivt sigte arbejde for, at de to hensyn alligevel kommer til at gå op i en højere enhed.

Poul Dam (SF):

Først en bemærkning til statsministeren, der fornøjede sig med at harcelere over min brug af ordene patentmarxister og pseudo-marxister. Jeg tror godt, at statsministeren forstod, hvad jeg mente, men jeg skal gentage det: jeg tænkte her på sådanne, som har lavet sig en privat revolutionær religion og fejlagtigt kalder denne for marxisme.

Det, der i øvrigt kalder mig frem, er de bemærkninger, der er blevet fremsat om kristendomskundskab. Man har forsvaret kristendomskundskabens plads i skolen på en måde, som om der var nogen, der i denne debat havde bestridt denne. Jeg ved godt, at man af og til i aviserne læser nogle naive læserbreve om, at det er indoktrinering, at der overhovedet findes kristendomskundskab, og at man i stedet for burde undervise i alle mulige religioner. Det er naturligvis noget snak, det kan man ikke på de alderstrin, der er tale om, og det ville være helt urimeligt, om man ikke havde en undervisning i den kristendom og om den kristendom, som er et så væsentligt grundlag for hele vores kultur.

Det, der har været tale om, det er den praksis, man har i en række skoler med fællesbøn. Dette er et voldsomt følelsesmæssigt pres at lægge på mange følsomme børn, enten de kommer fra troende hjem eller de ikke gør det. Det er efter min private mening at drage bønnen ned på et sted, hvor den ikke hører hjemme. Bønnen hører til i kirken og i hjemmet, og hvis man indlægger bønnen i skolen, så har man dermed postuleret, at skolen skal være en del af kirken, og dette er indoktrinering — og efter min mening er det også aldeles uluthersk.

Birgit Busk (U):

Jeg hørte til min forbavsel, at kommunisterne vil hjælpe en hårdt betrængt statsminister og en hårdt betrængt undervisningsminister, og så siger jeg til mig selv: hvad kan kommunisterne hjælpe med? De kan i alle tilfælde hjælpe med nogle flere